Môn-Đệ-Hóa Truyền Giáo Cấp 3 - Bài 12

"Này là truyện ký tôi … "

(This is my story …)

12 tháng 8 năm 2024

Anh ta thưa lại: "Người ấy có là tội nhân hay không, tôi không biết. Tôi chỉ biết một điều, ***trước tôi mù mà nay thấy được!****"* (Giăng 9:25)

Giới Thiệu:

Một số chúng ta có thể quen với bản thánh ca "Này là truyện ký tôi" với điệp khúc:

Này là truyện ký tôi, bản hát của tôi.
Tôn vinh danh Cứu Chúa không khi nào thôi
Này trang sử tôi này bản ca của tôi
Ngợi khen Cứu Chúa tôi không lúc nào thôi.

Truyện ký và trang sử của OBACE là gì?

Mỗi người trong chúng ta đều có một câu chuyện của chính mình để chia xẻ niềm tin với người khác khi chúng ta giới thiệu sứ-điệp Tin Lành đến với người chưa biết Chúa.

Nếu có ai hỏi OBACE: làm thế nào OBACE trở nên một người đặt lòng tin nơi Chúa, thì OBACE sẽ trả lời như thế nào?

Nhiều khi câu trả lời không đến một cách dễ dàng. Bởi cớ đó cho nên muốn chia xẻ kinh nghiệm của mình về sự cứu rỗi, chúng ta cần phải suy nghĩ và ôn lại quá trình theo Chúa của chúng ta. Chúng ta có những điều gì để dùng làm bằng chứng về niềm tin trong Chúa không?

Trước khi đó chúng ta sẽ ôn lại câu chuyện Chúa Giê-xu chữa lành cho người mù từ thuở bẩm sinh. Người mù này có lời chứng về quyền năng Chúa trên cuộc đời của ông.

Chúa Giê-xu làm phép lạ chữa lành người mù (Giăng 9:1-25)

Dọc đường đi, Đức Giê-su thấy một người mù từ thuở sinh ra. 2 Các môn đệ hỏi Ngài: "Thưa Thầy, vì tội của ai? Của anh này hay của cha mẹ mà anh phải chịu sinh ra mù lòa?" 3 Đức Giê-su trả lời: "Chẳng phải vì anh ta hay ông bà cha mẹ anh phạm tội đâu, nhưng để việc làm của Đức Chúa Trời được thể hiện trong anh. 4 Khi còn ban ngày, chúng ta phải làm những công tác của Đấng đã sai Ta đến, kẻo khi đêm xuống, không ai làm việc được nữa! 5 Đang khi còn ở trần thế, Ta là ánh sáng cho nhân loại." 6 Nói xong, Ngài nhổ nước bọt xuống đất hòa bùn, rồi bôi vào mắt người mù 7 và bảo: "Hãy đến rửa ở ao Si-lô-am (Si-lô-am có nghĩa là "được sai đi)". Vì vậy người ấy đi ra ao, rửa, rồi trở lại thì được thấy rõ. 8 Hàng xóm láng giềng và những người vẫn thường thấy anh ta ăn xin trước kia hỏi nhau: "Có phải anh nầy là người hay ngồi ăn xin không?" 9 Một số thì bảo đúng là anh ta, số khác lại nói: "Không phải, một người nào đó giống hắn!" Anh ta lên tiếng: "Chính tôi đây mà!" 10 Họ liền hỏi anh: "Vậy thì làm sao mắt anh sáng được?" 11 Anh ta trả lời: "Một người tên là Giê-su hòa bùn bôi lên mắt tôi và bảo tôi đi đến ao Si-lô-am rửa cho sạch. Tôi đi rửa thì mắt được sáng." 12 Họ hỏi tiếp: "Người ấy ở

đâu?" Anh ta trả lời: "Tôi không biết!" 13 Họ dẫn người vốn bị mù đến các người Pha-ri-si. 14 Hôm Đức Giê-su hòa bùn chữa cho người nầy sáng mắt là ngày Sa-bát. 15 Người Pha-ri-si lại chất vấn: "Sao anh thấy được?" Anh ta trả lời: "Ông ấy bôi bùn lên mắt tôi, tôi đi rửa sạch thì thấy được!" 16 Một vài người trong nhóm Pha-ri-si liền nói: "Người nầy không thể nào đến từ Đức Chúa Trời vì đã không kiêng giữ ngày Sa-bát." Nhưng một số người khác lại lý luận: "Làm sao một người có tội có thể làm dấu lạ như vậy được?" Thế là họ chia phe chống nhau. 17 Vậy nên những người Pha-ri-si vặn hỏi người mù một lần nữa: "Theo anh thì người đã chữa cho mắt anh sáng là ai?" Anh ta đáp: "Người ấy phải là một vị tiên tri của Chúa." 18 Nhưng các người Do Thái không chịu tin rằng anh ta vốn mù lòa mà nay lại thấy được, cho đến khi họ đòi cha mẹ người mắt vừa được sáng đến. 19 Họ tra hỏi: "Đây có phải là con của ông bà đã bị mù lòa từ khi sinh ra không? Làm sao bây giờ nó thấy được?" 20 Cha mẹ anh ta thưa: "Chúng tôi nhận đây chính là con chúng tôi mù lòa từ lúc mới sinh, 21 nhưng làm sao nó thấy được thì chúng tôi không biết, hay ai mở mắt nó, chúng tôi cũng không hay. Các ông cứ hỏi nó, nó đã khôn lớn rồi, việc nó để nó khai!" 22 Cha mẹ anh ta nói như vậy, vì sợ người Do Thái. Những người Do Thái đã quyết định khai trừ khỏi hội đường người nào xưng Đức Giê-su là Chúa Cứu Thế. 23 Cho nên cha mẹ anh ta mới nói: "Nó đã khôn lớn rồi, cứ hỏi nó." 24 Họ lại đòi người vốn bị mù ra một lần nữa và bảo: "Có Trời chứng giám, chúng ta biết rõ hắn là một người tội lỗi!" 25 ***Anh ta thưa lại: "Người nầy tội lỗi hay không, tôi không biết. Tôi chỉ biết một điều, trước tôi mù mà nay thấy được!"***

Nếu đọc thiếp cho đến cuối đoạn thì chúng ta thấy anh này đã trở thành môn-đệ của Chúa Cứu Thế.

Sự cứng lòng của người Pha-ri-si

Câu chuyện cho thấy tấm lòng cứng rắng và vô tín của người Pha-ri-si. Phép lạ thật sự đã xảy ra cho một người bị mù thuở sơ sinh, nhưng các thầy Pha-ri-si vẫn kiếm cớ để khước từ phép lạ đã không thể xảy ra vì cho rằng người làm phép lạ là người có tội và kèm theo đó người này không tuân giữ ngày Sa-bát. Vã lại lời chứng của một người thấp hèn trong xã hội, như người mù này, thì không mang một giá trị gì đối với giới thượng lưu như người Pha-ri-si.

Lời chứng của người mù được chữa lành

Với cái hiểu đơn sơ của người mù, anh ta cho rằng người đã chữa lành cho anh là một vị tiên-tri, là người được Đức Chúa Trời chọn để nói về sứ điệp của Chúa. Người chữa lành đã kể lại thế nào anh được chữa lành (câu 11) *Anh ta trả lời: "Một người tên là Giê-su hòa bùn bôi lên mắt tôi và bảo tôi đi đến ao Si-lô-am rửa cho sạch. Tôi đi rửa thì mắt được sáng*.

Một lời chứng rất đơn sơ nhưng lại rất đầy đủ, nói lên một sự thay đổi thật vĩ đại đã xảy ra cho người này do chính quyền năng của Cứu Chúa Giê-xu. Lời chứng này bày tỏ đức tin và lòng vâng phục không nghi ngờ nơi một Đấng mà anh này có thể chưa từng biết Chúa Giê-xu là ai cả.

Người mù được chữa lành tóm tắt phép lạ đã xảy ra cho anh hôm ấy bằng một lời nói mà ai trong chúng ta cũng co thể dùng cho chính mình, "***Tôi chỉ biết một điều, trước tôi mù mà nay thấy được***". Chúng ta cũng có thể nói được, "tôi được Chúa mở mắt thuộc linh để nay thấy được phước hạnh của một cuộc đời được Chúa tha hết tội lỗi, một cuộc đời được biến đổi do năng quyền của Chúa. Hiện giờ tôi đang có sự sống vĩnh hằng bởi sự cứu rỗi mà Chúa đã ban cho".

Có ai trong chúng ta có thể nói như người mù này là chúng ta đã có một phép lạ xảy ra cho chúng ta không?

Này là truyện ký tôi … bản hát của tôi

Tương tự như đại mạng lịnh, lời Chúa trong Thi-Thiên 105:1 dạy chúng ta: "*Hãy cảm tạ CHÚA và **rao truyền danh Ngài**. Hãy thuật cho các quốc gia những việc Ngài làm.*"

Mỗi một người trong chúng ta đều có một câu chuyện về thế nào sự cứu rỗi đã đến với mình và lời chứng hiệu quả nhất là thuật lại câu chuyện này để chia xẻ niềm tin mỗi khi mình có cơ hội nói về sứ điệp Tin Lành cho một người khác.

Nhưng cũng có người nói, "*Tôi không biết phải nói gì, tôi không có gì đáng nói cho người khác biết*". Nếu mình không biết nói cho người khác biết về sự cứu rỗi của mình thì **làm sao mình biết mình được cứu**? Bất cứ ai thật sự đã nhận được ơn cứu rỗi và đặt niềm tin mình trong Chúa Cứu Thế cũng đã kinh nghiệm được quyền năng của Chúa cho mình. Nếu chưa từng có kinh nghiệm đó thì thử hỏi mình đã được cứu chưa? Đây là một câu hỏi **vô cùng quan trọng** mà một người tự xưng là tín đồ (môn-đệ) của Ngài phải kiểm điểm xem mình có thật sự mời Chúa làm Chủ và Chúa của tấm lòng mình hay chưa.

Một số đông các nhà truyền giáo cho rằng "một trong những cách hữu hiệu nhất để giới thiệu Tin Lành cho người khác **là lời làm chứng của chính mình**" (*one of the most powerful evangelistic methods at our disposal is our **own testimony*** – trích từ bài "How to use your testimony for evangelism" by North American Mission Board.) Theo thống kê cho biết: 85% của những người tin nhận Chúa đến từ người nhà hay bạn bè. Do đó chứng đạo cá nhân là cách hữu hiệu nhất để đem Tin Lành đến cho những người chưa biết Chúa.

Câu chuyện cứu rỗi của mỗi chúng ta là gì?

Có câu hỏi đã được đặt ra ở trên cần được nhắc lại:

Nếu con cái Chúa không thể giải thích sự cứu rỗi của chính mình cho người khác thì làm thế nào mình biết mình có sự cứu rỗi?

Mỗi người phải tự tìm câu trả lời cho chính mình. Để có thể tìm câu trả lời, có một số lẽ thật về sự Cứu Rỗi trong Kinh Thánh có thể hướng dẫn chúng ta đến câu trả lời cho câu hỏi ở trên. Chúng ta cần hiểu rõ kinh nghiệm cứu rỗi cho chính mình trước. Rồi sau đó sự chia xẻ niềm tin cho người khác thì sẽ dễ dàng hơn.

Được sự tái-sanh do Chính Chúa bản cho

Giăng 1:12-13, *Nhưng hễ ai đã **nhận** Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên **con cái Đức Chúa Trời**, là ban cho những kẻ tin danh Ngài, là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng **sanh bởi Đức Chúa Trời** vậy.*

Bất cứ một ai thật sự đã tin nhận Ngài thì người đó đã được **tái-sanh** bởi Đức Chúa Trời để trở nên con cái Đức Chúa Trời. Chúng ta có còn nhớ lúc nào chúng ta đã tin nhận Chúa Cứu Thế không? Hoặc là còn nhớ lúc nào chúng ta mời Chúa ngự vào lòng làm Chủ và Chúa của cuộc đời chúng ta không? Hoặc nhớ lúc nào chúng ta hạ mình xuống ăn năn với Chúa xin Chúa tha thứ tội lỗi của mình? Hay là chúng ta còn để Chúa tiếp tục đứng bên ngoài cửa lòng mà gõ mà chưa mời Chúa bước vào để có sự tương giao ngọt ngào và mật thiết với Chúa? Nếu chưa thì chúng ta có thể quì gối xin sự thương xót của Chúa ngay lúc này với lời cầu nguyện như của người thâu-thuế, "*Lạy Chúa xin thương xót đến con là người có tội*".

Được Chúa mở mắt thuộc linh – *trước tôi mù nhưng nay tôi được thấy*

Khi Phao-lô làm chứng về sự cứu rỗi của ông khi ông gặp Chúa trên đường đến Đa-mách cho vua Ạc-ríp-ba, Phao-lô kể lại những gì Chúa Giê-su phán với ông trong

Công-vụ 26:17-18, *Ta sẽ giải cứu con khỏi người Do Thái và các dân tộc ngoại quốc mà Ta sai con đến để **mở mắt họ**, dìu dắt họ **từ tối tăm quay về ánh sáng, từ uy quyền Sa-tan trở lại với Đức Chúa Trời**, và nhờ tin Ta họ **được tha tội** và hưởng phần cơ nghiệp với các thánh đồ.*

Sự mở mắt thuộc linh cho một người để thấy được ánh sáng của vương quốc Đức Chúa Trời là một phép lạ mà tất cả ai đặt lòng tin nơi Chúa cũng có cùng một kinh nghiệm. Kèm theo đó, là tất cả tội lỗi đã được tha vì Chúa Giê-xu đã xả thân trên thập tự giá để đền tội cho chúng ta. Chính quyền năng của Chúa đã đem chúng ta từ tối tăm quay về ánh sáng, từ uy quyền của Sa-tan trở lại với nước vĩnh hằng của Đức Chúa Trời. Chúng ta đã biết Lẽ Thật và Lẽ Thật đã cho chúng ta được buông tha [khỏi quyền lực của sự tôi tăm] (Then you will know the Truth and the Truth shall set you free) Giăng 8:32.

Mỗi chúng ta đã được mua bởi một giá rất đắc!

I Cô-rinh-tô 7:23, *Chúa đã **trả một giá cao để chuộc anh chị em**, đừng trở nên nô lệ cho loài người*.

Giá cao là bao nhiêu? Tất cả những gì quí giá nhất của Đức Chúa Trời, tức là con một của Ngài vì Chúa đã yêu thương nhân loại bằng một tình yêu mà tâm trí chúng ta không thể hiểu nổi (*Vì Đức Chúa Trời **yêu thương thế gian đến nỗi** đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời* – Giăng 3:16)

Chúa đã cho chúng ta chính mạng sống Ngài, chúng ta có sẵng sàng dâng cho Chúa tất cả không? Có điều gì trên trần gian này quí hơn là món quà của sự sống vĩnh hằng? Như Chúa Giê-xu phán: *Vì người nào dù **được cả thế gian** mà mất linh hồn mình, thì được ích gì? Hay có ai lấy gì để đánh đổi được linh hồn mình không?* – Ma-thi-ơ 16:26. Nếu Chúa đã quí trọng mỗi linh hồn chúng ta dường ấy thì chúng ta lại càng quí trọng món quà về đời sống vĩnh hằng Chúa hứa ban là dường nào?

Khi chúng ta cưu mang đến linh hồn của những người chưa biết Chúa, chúng ta cũng rất muốn chia xẻ niềm vui của một cuộc đời được Chúa đem ra khỏi uy quyền của sự tối tăm mà hưởng ân điển sự sống đời đời.

Một đời sống được biến đỗi sau khi giao cuộc đời mình cho Chúa

Biết bao nhiêu những cuộc đời được Chúa biến đỗi một cách lạ lùng do quyền năng của Chúa: *Vì vậy nếu ai **ở trong Chúa Cứu Thế**, người ấy là một **sinh vật mới**; những điều cũ đã qua đi, kìa mọi sự đều **trở nên mới*** – 2 Cô-rinh-tô 5:17.

Chúng ta có kinh nghiệm được quyền năng của sự đổi mới này chưa? Nếu có chúng ta có thể chia xẻ về sự đổi mới này cho một người khác không? Chúng ta đã được đổi mới như thế nào? Chúng ta có thể đặt câu hỏi ngược lại, "Nếu chúng ta không ở trong Chúa Cứu Thế, người đó có phải là một tạo vật mới không? **Nếu không thì có thể lầm chúng ta không ở trong Chúa Cứu Thế**! Nếu như vậy thì làm sao để có được sự đổi mới? Chỉ có cách duy nhất là đầu phục Chúa để Ngài tái tạo chúng ta thành một tạo vật mới như câu Kinh Thánh quen thuộc trong Rô-ma 12:2, *Đừng rập khuôn theo đời này, nhưng **hãy được biến hóa** bởi **sự đổi mới tâm trí**, để thử nghiệm cho biết ý định tốt lành, trọn vẹn và đẹp lòng Đức Chúa Trời*.

Chúng ta không thể tự đổi mới; nhưng phải nhờ vào quyền năng của Chúa thì phép lạ này mới có thể xảy ra – giống như một con nhộng được sự biến đổi để trở thành một con bướm thật đẹp được thoát lớp con sâu để làm một con bướm tô điểm cho thiên nhiên; điều này cũng phải nhờ vào sự tái tạo của Chúa mới có thể xảy ra.

Một cuộc đời biến đổi còn có những yếu tố nào nữa?

Cuộc đời biến đổi còn có nghĩa là những dục vọng của bản chất tội lỗi lúc trước đã được đóng đinh với Chúa Cứu Thế trên thập tự giá (Ga-la-ti 5:24). Nay chúng ta sống, không phải là chúng ta sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong chúng ta. Những bản chất của con người cũ là gì? Là những sự ích-kỷ, tự-kiêu, tự-đại, những thèm muốn của mắt và kiêu ngạo của thế gian, như sứ đồ Giăng đã nói trong 1 Giăng 2:16, *Vì mọi sự trong thế gian như dục vọng phàm tục, dục vọng của mắt và kiêu ngạo về cuộc sống vật chất đều không đến từ Đức Chúa Cha, nhưng phát xuất từ thế gian*.

Quyền năng của cuộc đời đổi mới đến từ đâu?

Từ Đức Thánh Linh!

Sứ đồ Phao-lô đã khoe khoang về sự yếu đuối trước những sự hoạn nạn và khó khăn mà ông đã trãi qua trong bước đường truyền giáo đem Tin Lành đến cho dân ngoại. Tất cả những sự yếu đuối mà Phao-lô đã nói đến đều để bày tỏ quyền năng của Chúa để giúp ông vượt qua những sự thử thách đã xảy đến cho ông. Tất cả đều là do năng quyền của Đức Thánh Linh.

Phao-lô dạy dỗ rất nhiều về năng quyền của Đức Thánh Linh. Chúng ta có sự hiện diện của Đức Thánh Linh bên trong chúng ta, như Phao-lô đã dạy trong

Rô-ma 8:11 - *Nhưng nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Giê-su từ chết sống lại **ở trong anh chị em** thì Đấng đã làm cho Chúa Cứu Thế Giê-xu từ chết sống lại đó sẽ nhờ **Thánh Linh ngự trong anh chị em** làm sống lại những thân thể hay chết của anh chị em*

Rô-ma 8:9 - *Nếu Thánh Linh của Đức Chúa Trời **thật sự ngự trong anh chị em** thì anh chị em không sống theo xác thịt nhưng **theo Thánh Linh**, nếu ai **không có Thánh Linh** của Chúa Cứu Thế thì người **đó không thuộc** về Ngài.*

Khi chúng ta có Đức Thánh Linh ngự trị bên trong chúng ta, thì tất nhiên trái Thánh Linh sẽ kết nụ bên trong chúng ta và sẽ được bày tỏ ra trong cuộc sống hằng ngày.

Kết Luận:

Môn-đệ của Chúa muốn đem Tin Lành cho người chưa biết Chúa thì phải chia xẻ kinh nghiệm nhận được sự cứu rỗi qua lời làm chứng về chính mình. Nếu không làm được điều đó thì làm sao mình biết là mình được sự sống đời đời hay chưa?

Vì vậy mỗi người phải suy xét lại trên suốt quãng đường theo Chúa, câu chuyện của chúng ta để chia xẻ kinh nghiệm cho người khác là như thế nào? Nếu chúng ta chưa có một câu chuyện của chính mình về cách nào mình đặt niềm tin trong Chúa Cứu Thế, thì hãy viết xuống giấy rồi sắp xếp cho xúc tích để có thể dùng nó chia xẻ cho người khác.

Câu hỏi suy gẫm

1. Xin dùng những sự nhắc nhỡ trong bài hôm nay để viết xuống lời làm chứng của chính mình về lý do mình tin nhận Chúa và liệt kê những kinh nghiệm thuộc linh mà mình đã nhận lãnh được từ nơi Ngài. Hãy viết với một mục đích là mà một ngày rất gần mình sẽ dùng lời chứng này để chia xẻ niềm tin cho một người chưa biết Chúa.